

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК ЖОВТЕНЬ 2015 РІК

Не розчаровуйсь в Україні!

14 жовтня у смт Нові Стрілища та с. Дуліби Жидачівського району, що на Львівщині, на зустріч клубу «Шляхами історії» зібралися в тісному колі ті, на чю долю припали важкі роки війни і тоталітарного режиму. Захід проводився в рамках проекту «Створення якісно нового етапу життя людей, що постраждали від нацизму та подій 2-ої світової війни», який реалізується завдяки грантовій підтримці німецького фонду «Пам'ять. Відповідальність. Майбутнє». Це свято для присутніх було вдвічі приємніше, адже 14 жовтня відзначається Покрова Пресвятої Богородиці. Покрова – свято матері, воїнів і прощення, воно нагадує кожному про молитовне заступництво Божої Матері за людський рід. Стало добрим звичаєм 14 жовтня згадати родичів чи знайомих, які змушені були воювати, боронячи рідний край, і помолитися за них. Учасників зустрічі вітали директор Дулібської ЗОШ І-ІІ ст. Горін М.Г., директор Новострілицької ЗОШ І-ІІІ ст. Козяр Г.І., священник села Дуліби отець Зиновій Микласевич, керівник проекту Галина Пельо, практичні психологи Гамеляк Л.С., Могила Н.П. Музичні вітання запрошеним подарував ансамбль вчителів Новострілицької ЗОШ І-ІІІ ст. «Мальви», звучали пісні «Не розчаровуйсь в Україні», «Рости, рости, черемшино». Неперевершену поезію про любов до України читали старшокласники Новострілицької ЗОШ І-ІІІ ст. Ошуст Іванна та Петрів Софія. В невимушеній атмосфері за чашкою чаю кожен згадував прожиті роки, не забуті радості і печалі. Учасники зустрічі в селі Дулібах були зворушені спогадами Івана Івановича Гамеляка, Степана Степановича Іваніва, Василя Андрійовича Горіна. Із сльозами на очах і щемом у серці слухали поезію Софії Михайлівни Горін, надзвичайно щире і зворушливе декламування віршів Надією Іванівною Вишиваною. Учасники зустрічі в Нових Стрілищах були вражені розповіддю Турчина Ореста Васильовича про важкі спогади дитинства. Нинішнє покоління людей старшого віку – це покоління, яке на своїх плечах винесло тягар війни, відбудувало руїни, піднялося з колін, це ті, хто

своєю працею торував дорогу наступним поколінням. Це вони зберегли наші національні багатства, їм ми завдячуємо усім, що маємо. Вони пережили знуцання двох режимів, але не втратили людяності та любові до життя.

Осінь - щедра пора не тільки у природі. Осінь людського життя – непростий, але багатий здобутим досвідом період, багатий плодами

безцінного життєвого досвіду і мудрості, і це саме той час, щоб передати його нинішньому поколінню. Налагодити діалог між літніми людьми та молоддю, підвищити соціальний статус жертв тоталітарних режимів - це є нашою метою. Сьогодні чимало цих людей є немічними та хворими і потребують нашого розуміння, милосердя, співчуття та допомоги. Завдяки підтримці ВБО «Турбота про літніх в Україні» Жидачівський осередок Суспільної служби України має можливість з 1 вересня 2015 року продовжувати реалізацію програми «Місце зустрічі - Діалог» німецького Фонду «Пам'ять. Відповідальність. Майбутнє» у нашому районі на терені смт Нові Стрілища та села Дуліби.

Зустріч залишила в серцях присутніх незабутні враження. Такі заходи дарують учасникам радість, надію і віру в те, що їхні зусилля не були марними, що Україна ще має силу піднятися з руїн і стати багатою та самобутньою.

Не розчаровуйсь в Україні!
Вона свята, а грішні ми.
В її недолі тільки винні
Її ж бо доньки і сини.
Не розчаровуйсь в Україні,
А зрозумій її печаль.
Що робиш ти для неї нині,
У себе спершу запитай.

Галина Пельо, керівник проекту

Виховна зустріч остарбайтерів

У приміщенні Нивочинської загальноосвітньої школи відбулася виховна зустріч учасників цільової групи проекту «Місце зустрічі – Діалог» за підтримки Німецького фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» з учнівською молоддю.

Учні школи організували гарне віршове та пісенне привітання для людей поважного віку – жителів села, колишніх остарбайтерів, а молоді волонтери – Надія Стрембецька та Оксана Рожко підготували для учасників заходу буклети – порадики із основними правилами підтримки власного імунітету і підготовки організму до зимового періоду та провели інформаційно-превентивну бесіду по даній тематиці.

У свою чергу, люди похилого віку гарно провели час, оскільки отримали таку бажану увагу й повагу від присутніх, можливість поділитись наболілими їм темами, спогадами і порадами. Слід зазначити, що й діти винесли для

себе урок - зрозуміли, що слід допомагати людям похилого віку, бути співчутливими і поважати старших.

сmt. Богородчани
Іван Петрович Казюка
bogorda.if.gov.ua
bogor.tz@ukr.net

Покров - кінець хороводам, початок посиделкам

По народному повір'ю, Покров прийнято зустрічати весело, можна ходити в гості, прясти, вязати, вишивати і займатися рукоделием.

14 жовтня, в День Покров Пресвятої Богородиці, ми разом з представниками цільової групи проекту – колишніми жителями блокадного Ленінграда поїхали в дитячий містечко «Отрадное», щоб разом з дітьми відзначити цей світлий день початку зими.

Спочатку дорослі і діти разом обговорили – хто як розуміє

Праздник Покров? Кто верит, а кто нет? И что принято делать в этот день?

Затем вместе просмотрели небольшой фильм о празднике, который в легкой и доступной форме помог детям понять его суть, а взрослым – открыть для себя что-то новое, то, чего раньше и не знали.

И, следуя народному поверью, все вместе мы перешли к рукоделию. Дети выполняли основную работу,

старались, пыhtели, а взрослые – направляли их, подсказывали, помогали, делились опытом. А когда работы были готовы, мы вспомнили еще один праздник этого месяца – Международный день пожилых людей, и дети с удовольствием подарили поделки «своим бабушкам».

- Какая теплая получилась встреча! И в прямом, и в переносном смысле! – смеется бывшая жительница блокадного Ленинграда Гарбузова Людмила Александровна – Ведь в домах у нас еще отопление не включили, а у вас уже топят. Сегодня здесь мы отогрелись и физически, и души согрели с детками.

И дети, и взрослые остались очень довольны совместным времяпрепровождением. Как хорошо, что работает наш проект и программа «Место встречи – диалог»!

Проект «Укрепление социальных связей людей, которые пострадали от нацизма, путем проведения встреч с молодежью как для мобильных, так и для немобильных пожилых людей»

Руководитель проекта – Романова-Тремль М.В.

Организатор культурно-досуговой работы – Набока Г.И.

Рятують від забуття

В рамках проекту «Врятувати від забуття» Охтирської районної громадської організації «Ініціативи розвитку» за підтримки німецького

фонду «Пам'ять, відповідальність, майбутнє» у районній центральній бібліотеці, до дня визволення України від нацистських загарбників, на годині історичної пам'яті відбувся діалог поколінь. Учні ДНЗ «Охтирський центр ПТО» зустрілися з дітьми війни Биковою Лідією Пилипівною та Батаніною Людмилою Георгієвною, які з болем у серці розповіли про окупацію краю, історії свого нелегкого дитинства і пам'ятний день визволення Охтирщини.

В цей же час через скайп до спогадів приєдналася остарбайтер Логінова Софія Михайлівна (1923 р.н.), яка проживає в місті Охтирка. В невимушеній обстановці, знаходячись вдома, розповідала Софія Михайлівна молоді про себе, про своє голодне дитинство, про жахливі часи окупації, нелегкі умови в німецькій неволі, ностальгію за Батьківщиною та тяжке повоєнне життя. Завдяки технічному прогресу відстань не стала перешкодою для спілкування представників різних поколінь. Спочатку Софія Михайлівна не могла зрозуміти, як це вона, сидячи вдома, зможе побачити учнів у бібліотеці. Але перед

камерою почувалася досить впевнено і емоційно розповідала про свою нелегку долю. Її у 1942 році разом з трьома подругами забрали до Німеччини. «Везли у товарняку, як скотину, - пригадувала Софія Михайлівна, ми з подругами постійно трималися за руки, щоб нас не розлучили. Спочатку жили у хатині. Спали на двоярусних нарах. Привезуть нас з роботи, закриють там і сидимо до наступного дня. А потім знову на роботу. Годували погано». Діти з затамуванням подиху слухали розповідь бабусі. Саме під час скайп-розмови з учнями до Софії Михайлівни зайшла Кравченко Тетяна Сергіївна, учасник війни, пам'ять якої також береже багато подій окупації та визволення України. Саме під час таких зустрічей і ламаються стереотипи, що старше покоління уже не може принести користі суспільству, адже такі невимушені розмови дають найбільший виховний ефект молодого покоління.

*Андоленко О.М.,
керівник проекту «Врятувати від забуття»,
м. Охтирка*

**Літні люди теж люблять
подорожувати**

Наша Україна надзвичайно багата цікавими історичними та природними об'єктами. Чи знаємо ми, що у нас є цікавого «під боком»? Чи мали ми час, бажання, можливість пізнавати рідний край? Не завжди. Не вважалося доцільним, що можна витратити час на такий відпочинок.

31 жовтня ми зорганізувалися до поїздки до села Буша Ямпільського району нашої Вінницької області. Учасниками поїздки були літні люди, їхні онуки, волонтери. Дві години дороги були трохи втомливі, але ми двічі зупинялися, допомагали один одному. Буша нас зустріла всіма барвами осені та яскравим сонцем, дехто навіть знімав свій верхній одяг. Відпочивши після дороги та підкріпившись чаєм з бутербродами та солодощами ми вирушили на оглядову

екскурсію. Ми були повільними, тому не встигли все подивитися і все почути. Але позитивних вражень та емоцій було багато. Історико-культурний заповідник з кам'яними скульптурами, з замковою вежею (на яку не всі ризикнули підніматися), з воротами бажань (в яких частіше просили здоров'я), з музеєм трипільського поселення, з різноманітними стежинами та зручними лавочками. Унікальним об'єктом був скельний храм, який зберігся з часів дохристиянства. В музеї селянського побуту літні люди з села згадували своє дитинство та молодість, та не просте життя у важкій праці, але з традиціями та піснею. А під кінець спустилися у «Гайдамацький яр» - це унікальний природний витвір. Каньйон висотою в 100 метрів порослий старими високими деревами та вивітраними, чи колись вимитими водою, здоровенними кам'яними валунами. Кажуть, що відомий парк

«Софіївка», який в Умані – це штучний прототип «Гайдамацького яру». Не вірите? Приїдьте, подивіться, порівняйте та зробіть висновки самі.

Нагулявши апетит екскурсією та прогулянками гарним осіннім днем, поз'їдали всі бутерброди з солодощами, випили чай, сіли втомлені в автобус. Думали, що всі будуть спати, але ж після таких емоцій сон не брав – співали!!! Водієві було весело з нами. А по приїзді всі дякували за таку екскурсію, за такий гарно проведений час і запитували чи поїдемо ще кудись? Поїдемо. Поїдемо завдяки фінансовій підтримці Німецького федерального Фонду «Відповідальність. Пам'ять. Майбутнє». Дякуємо всім організаторам.

*Координатор проекту
«Хоча літа і сивина та жити хочемо сповна»
Оксана Бас*

**Фізичні вправи
замість ліків**

З радістю цільова група та волонтери відділення Всеукраїнської благодійної організації «Турбота про літніх в Україні» в м. Глухів сприйняли проект «Активация людей – жертв нацизму», в якому одним із напрямків роботи є заняття цільової групи та волонтерів фізичними вправами.

Всім відомо, що рух – це життя, але не завжди, особливо в похилому віці, виконується зарядка чи інші фізичні вправи, зберігається позитивний настрій. Мабуть потрібно мати зразок такого відношення до себе і саме тому було запрошено на щомісячні заняття з цільовою групою 72- річну неодноразову чемпіонку України, світу та Європи з легкої атлетики, енергійну, з почуттям гумору жінку

Шведову К.Ф.
Катерина
Федосіївна провела
лекцію –
співбесіду про
здоровий спосіб
життя та

запропонувала комплекс вправ згідно віку цільової групи, звернула увагу на необхідність прогулянок на свіжому повітрі.

Улюбленою частиною проекту залишаються тематичні зустрічі на майданчиках. За чашкою чаю лунають спогади про тяжке минуле та

бесіди зі студентами, майбутніми соціальними працівниками, які надають молодого завзяття.

Можна з впевненістю сказати, що даний проект, який реалізується завдяки фонду «Пам'ять. Відповідальність. Майбутнє» (Німеччина), дійсно допомагає покращити якість життя дуже стареньким людям.

**Керуюча відділенням «ТЛУ» в м.Глухів
Александренко Т.П.**

**Хто рятує одне життя -
рятує весь світ**

У жовтні в нас знову була дуже цікава зустріч, завдяки отриманому гранту від фонду в рамках програми «Місце зустрічі - Діалог» за фінансування Фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє».

Ми зустрілися з 93-річним ветераном Великої Вітчизняної війни Володимиром Чорноволом – єдина людина в Кіровоградській області, удостоєна ізраїльського звання «Праведник світу», який проживає в с. Косівці Олександрійського району і знаходився протягом двох тижнів у воєнному шпиталі у Кіровограді. Ми не могли пропустити з ним зустріч, тим паче йому дуже бракувало спілкування.

Звання "Праведник світу", згідно з ізраїльським законодавством, присвоюється людям не єврейської національності, які рятували євреїв у роки фашистської окупації Європи, ризикуючи при цьому власним життям.

У світі налічується понад 24 тисяч людей, удостоєних такого звання. В Україні - близько 2500. У Кіровоградській області - Володимир Микитович - єдиний. Нагороду він отримав у посольстві Ізраїлю в Україні в 1996 році.

У роки Великої Вітчизняної війни Чорновіл врятував єврейського льотчика Григорія Ланцмана. Володимир виявив збитого льотчика в полі, коли по окупованій території повертався з Житомирської Облaсті на Кіровоградщину.

Чорновіл навів Ланцмана в Добровеличківський район, де представив його циганом Коваленко і зумів виклопотати необхідні документи. Так Ланцман легалізувався і зумів уникнути переслідування за національною ознакою.

Після війни чоловіки зберегли дружні стосунки. Ланцман спочатку жив у селі Водяному, потім в Києві та у Львові. Помер у 1990 році.

На медалі "Праведник світу" вибиті ім'я та прізвище Володимира Чорновола. Нагороду прикрашають два написи на ідиші: "З подякою від єврейського народу" і "Хто рятує одне життя - рятує весь світ".

**Проект «Програма подолання соціальної ізоляції,
підтримки соціальної активності та поліпшення
якості життя жертв націонал-соціалізму»
Булгачова Єлизавета Романівна
КОБОЕЦ «Хесед Шломо»**

**У Карітасі волонтерів – студентів
Духовної семінарії вчили якісно
доглядати за важкохворими**

Для реалізації соціально важливих програм БФ «Карітас Івано-Франківськ УГКЦ» вже протягом кількох років залучає

до волонтерства студентів Івано-Франківської Духовної Семінарії. Упродовж вересня-жовтня волонтери пройшли інтенсивний навчальний курс на базі благодійного фонду.

Праця волонтерів в Івано-Франківському Карітасі втілює ідею діяльності благодійного фонду, яка ґрунтується на тому, що одна людина допомагає іншій. Це основа християнського життя. За традицією, волонтери залучаються до роботи з людьми похилого віку, з жертвами тоталітарних режимів та з невиліковно хворими

людьми. Під керівництвом координатора волонтерів вони відвідують мало мобільних та немобільних осіб

літнього віку, надають їм соціально-побутову допомогу, психологічну і духовну підтримку.

Щоб надавати якісні послуги, уміти доглядати та підтримувати важкохворих і немічних, волонтерам важливо отримати базові знання та практичні навички.

Саме тому впродовж вересня-жовтня працівники Карітасу організували для волонтерів ряд навчальних тренінгів, під час яких

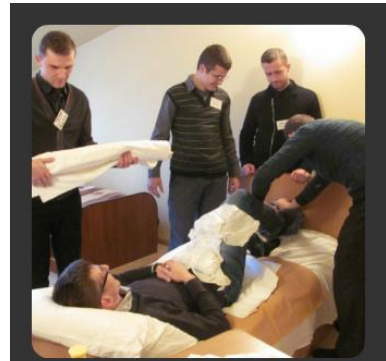
вони навчались облаштовувати життєвий простір хворої людини.

Зокрема, волонтери навчилися замінювати натільну та постільну білизну, що дуже важливо для якісного догляду за лежачими людьми. Особливу увагу акцентували на умінні правильно переміщувати важкохворих. Волонтери навчилися здійснювати мобілізацію хворої та мало мобільної людини в інвалідний візок, на стілець-туалет; Також волонтери вчилися використовувати інвалідний візок у побуті: як переміщати хворого на інвалідному візку по сходах, як долати бордюри, пороги тощо. Крім того, працівники Карітасу показали волонтерам, як вимірювати так життєво важливі показники, як артеріальний тиск, пульс, рівень цукру в крові.

Групові заняття дозволили волонтерам також детальніше ознайомитися з діяльністю Карітасу. Волонтер Андрій Полторацький ділиться враженнями від проведених занять: «Я вперше ознайомився з тим, як влаштований візок. Як правильно без шкоди хворому та собі перемістити його з ліжка, наприклад, на візок. Тепер я вмію і можу навчити інших, як правильно підніматися і спускатися сходами з людиною на візку, перевдягнути та помити голову лежачому хворому. Так я зможу допомогти подолати обмеження, в яких знаходиться немічна людина».

«Я усвідомив, наскільки хвора людина залежить від інших, їх бажання і можливості допомогти. Ми тут навчилися реальних практичних навичок: поміряти тиск, пульс, визначити рівень цукру в крові. Ми практикувались один на одному - це хороший досвід, і ми, я думаю, готові вже при потребі зорієнтуватися і виміряти ці важливі життєві показники у підопічного, щоб знати, як допомогти йому» - поділився своїми враженнями про участь у тренінгах волонтер Іван Кіселюк.

На тренінгах розглядалися також різні проблемні ситуації з практики роботи медико-соціальних працівників Карітасу. Цей корисний досвід може стати в нагоді волонтерам, коли комусь буде потрібна негайна стороння допомога. Такі знання і навички невідкладної допомоги

потрібні кожному з нас, і, особливо, тому, хто віддає себе служінню людям. Всі ці знання і навички волонтерів дозволять надавати справді корисну допомогу та покращити якість життя потребуючого, поширюючи любов і милосердя серед людей.

Тренінги відбулись в рамках проекту «Покращення якості життя людей похилого віку - жертв тоталітарних режимів, залучення їх до активної участі у суспільному житті через участь у Клуб людей похилого віку «Надвечір'я» в місті Івано-Франківську та селі Крихівці, надання практичної допомоги для представників ЦГ вдома» за фінансової підтримки німецького фонду «Пам'ять. Відповідальність. Майбутнє».

Юлія Ковалець
Соціальний працівник – координатор волонтерів

Організатор програми:
Всеукраїнська благодійна організація
«Турбота про літніх в Україні»
Адреса: 02100, Київ, Бажова, 2, 23
Веб-сайт: www.tlu.org.ua

Програма підтримки Фонду EVZ

Видання здійснюється в рамках програми
«Місце зустрічі – Діалог» за фінансування
Фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє»
(Німеччина)

Веб-сайт: www.stiftung-evz.de,
<http://www.mestovstrechi.info/ua/>

Виконавець випуску:
ХОБФ «Соціальна служба допомоги»
Адреса: 61012, м. Харків,
вул. Полтавський шлях, 1/3, кв. 27